

دکتر علی غلامی: پیش از این چهار مورد از عوامل آرامش، نتیجه‌ی اثر گراییش معامله با خدا را بیان نمودیم. شب آخر به سایر عوامل پرداختیم.

پنجمین عامل آرامش اخلاص است که قبل تر مفصل به آن اشاره شد. اخلاص انجام کار فقط برای خداست و لاغیر.

عامل ششم صبر و تلاش است. صبر بدون تلاش تنبلی است و تلاش بدون صبر نیز به نتیجه نخواهد رسید. آیا ممکن است فردی متقد باشد ولی باز حال خوش یا به عبارتی آرامش نداشته باشد؟ بله. در روایات آمده است که صبر رأس ایمان است و ایمان بدون صبر هیچ است.

هفتم، دعا و توسل انسان را به آرامش می‌رساند. ما به محضر خداوند دعا من کنیم و امید تحقق آن را داریم. کاهی نیز همانند آیه ۱۰۳ سوره توبه اولیاء خدا برای ماد دعا من کنند.

استجابت دعا پنج حالت دارد. ۱. خداوند همان را که درخواست کرده بودیم عظامی کند. ۲. چیزی جایگزین می‌دهد. ۳. یک بلا را رفع می‌کند. ۴. تقلیل بلا می‌دهد. ۵. هیچ کدام از این حالت‌ها رخ نمی‌دهد و در قیامت ذخیره می‌شود.

هشتم قطع تعلقات دنیوی فرد را به آرامش می‌رساند. خاصیت دنیا این است که به محض پیدا کردن اندک تعلقی به آن آرزوهایت آغاز می‌شود. فرسیدن به آرزو همانا و تشویش و نگرانی هم همانا! دنیا مثل آب شور است؛ نه تنها تشنجی رارفع نمی‌کند بلکه تشنگه‌تر می‌کند. اگر ما مدام در پی دنیا باشیم و از خدا و دین غافل شویم خدا برای متنبه ساختن ما، بلایی را سر راهمان قرار می‌دهد تا به سمت او بازگردیم.

نهم ارتباط سالم با خلق خداست. مردم خانواده خداوند هستند. فرد با کینه، بداخلاقی و تندی با بندگان خدا آرامش خود را برابر هم می‌زنند.

دهم مبارزه با رذائل اخلاقی است. همه آدمها در معرض یک سری رذائل اخلاقی هم‌چون حسد، عجب، کبر، کینه و غرور هستند که بر هم اثر می‌گذارند؛ مثلاً اولین اثر حسد، غیبت و تهمت نسبت به دیگران و ایجاد غصه و تشویش است.

یازدهم امید و اعتماد به خداست؛ اعتماد به تدبیر خداوند و پیروزی قطعی حق. نسبت به امر خدا بی‌اعتنایی کردن باعث ناآرامی انسان می‌شود؛ بالاخص نماز. حضرت ام ابیها(س) می‌فرمایند: «خداوند نماز را برای دوری از کبر واجب کرد.» نماز در واقع تنظیم‌کننده انسان‌هاست. وقتی کبر ما را در بر گرفت حسد، تحیر، تهمت و شماتت دیگران به دنبالش می‌آید. ممکن است نمازخوان‌ها نیز خطوط و خطا داشته باشند اما در نهایت یاد خدا آنان را نجات می‌دهد.

دوازدهمین عامل تأمل در خود، خلقتمان و هدف آن است. بنابر روایات، « ساعتی تفکر از هفتاد سال عبادت بالاتر است»؛ چون کاهی مثل فضیل عیاض ممکن است فرد با تفکری دریابد که مسیر را اشتباه می‌رفته، متنبه شود و بازگردد. اگر انسان تأمل کند در می‌یابد که این عالم اصلاً ارزش این مقدار نگرانی، غصه و اضطراب را ندارد.

این دهه نیز تمام شد و فرصت خادمی ما هم. خدا این نوکری را مستدام دارد.

برای دسترسی به تمام شماره‌های **نشریه راه**، به کانال به نیاد شهید پالیزوانی (ره)
مراجعه و **#نشریه_راه** را جستجو کنید.